

Co je uvnitř člověka

Úvahy | 2.10.2010 @ 12.55

24 „Každý, kdo slyší tato má slova a činí je, bude tedy podoben muži prozíravému, který postavil svůj dům na skále.
25 A spadl déšť a přihnaly se vody a zaduly větry a udeřily na ten dům – ale nezřítel se, neboť byl založen na skále.
26 A každý, kdo slyší tato má slova a nečiní je, bude podoben muži pošetilému, který postavil svůj dům na písku.
27 A spadl déšť a přihnaly se vody a zaduly větry a udeřily na ten dům – a zřítel se a jeho pád byl veliký.“
[Mt 8,24–27, KMS]

Domnívám se, že má omezená znalost Bible a doplňkových pramenů není příčinou toho, že se mi dosud nepovedlo vměstnat osobnost Ježíše Krista do tříslavné charakteristiky.

Byl to člověk poslušný kultuře, do které se narodil, ač nemírně protestoval proti rigiditě a pokrytectví náboženských a kulturních vůdců. Byl „tichý a pokorného srdce“, přesto se hlasitě projevoval vůči kupcům v chrámě. Zázračně odpovídal na potřeby nemocných, odmítal se však pomocí zázraků legitimovat před senzacechtivým publikem (L 11,29). Provokoval pokrytce svým chováním o sobotě, poslušnost Zákona však vymáhal do poslední čárky. Všechny tyto zdánlivé kontradikce se nám protínají v Lásce k nebeskému Otci.

Ježíš Kristus byl Učitel, který nám svým učením i životem ukázal, že mít blízký vztah s Bohem je tím nejvyšším, čeho člověk může dosáhnout. A tento vztah se uskutečňuje v nitru. Proto Pán Ježíš horlil proti pokrytectví. Ne tak, že by právě pokrytce osobně nenáviděl, spíše chtěl nám pokrytcům říci: **Člověk nestaví svůj život na tom, co je vně, ale na tom, co je uvnitř něj.**

Tak promluvil k učedníkům:

Každý, kdo slyší tato má slova a činí je, bude tedy podoben muži prozíravému, který postavil svůj dům na skále.

A miloval-li Ježíš Zákon svého Otce, pak je tou skálou jistě Láska, neboť „kdo miluje druhého, naplnil Zákon“ (Ř 13,8). Láska je však uvnitř člověka, uskutečňuje se tam, kam svět nesáhá.

Proto pokračoval:

A spadl déšť a přihnaly se vody a zaduly větry a udeřily na ten dům – ale nezřítel se, neboť byl založen na skále.

Co může ohrozit toho, kdo naplnil Boží Zákon? Nehovoří tucty žalmů právě o tom, jak spravedlivého zabezpečí Bůh? Abych věc objasnil, zeptám se Pavlovsky: Kdo vznesе žalobu proti Božím vyvoleným? Kdo je odsoudí? A kdo nás odloučí od Lásky Kristovy?

A Ježíš šel dále. Ve své lásce totiž rozuměl situaci dotyčných, pročez do ní promluvil:

A každý, kdo slyší tato má slova a nečiní je, bude podoben muži pošetilému, který postavil svůj dům na písku.
A spadl déšť a přihnaly se vody a zaduly větry a udeřily na ten dům – a zřítel se a jeho pád byl veliký."

Ano, je na světě vada: ten starý pyšný had, co lidem říká, aby byli jako Bůh. Proto budujeme životy na hlučných jistotách opomíjejíce to tiché mocné. A tak nemilujeme. A chováme zášť v srdcích kamenných, samospravedlivě samovzdálení od Boha, zabředli ve vášních svého těla a ztraceni ve světě. Do této bídy jsme nebyli uvrženi: Bídny je způsob našeho myšlení.

Pád domu velmi bolí. Ano, je mnoho bolesti na světě a my se ptáme Boha, proč to dopustil! Správná je ta otázka a velmi patričná: Proč jsi, Bože, dopustil tolik zla na zemi? Proč jsi dopustil člověka? A Bůh nás ve své lásce nezahubí: Muži pošetilí, kdy se vrátíte?

Je tedy Láska naplněním Zákona, proto podstata spravedlnosti, počátek života i nejvyšší cíl, vznešená a konkrétní zároveň! Věčná a vítaná jako vzácné koření v soustech života. Promlouvá-li proti křivdě a násilí světa, mluvčího svého nezahanbí!

Ó jak hluboce nerozumí pošetilci! Myslí si, že člověk je sumou toho, co ve světě zanechá, že je pouze otiskem ve vosku světa! Láska nás však učí: Jsi vnitřní bytost, bydlíš ve svých útrokách. A cokoli postavíš uvnitř, bude zjevné navenek. Proto

je Láska ta nejtajemnější všednost a nejzjevnější tajemství.

Nejsi jako znak pečetě ve vosku, nýbrž knot k zažehnutí. Láskou proměníš svět v světlo svíce, násilím otisku nikoli! Mnoho je otisků ve vosku – otisků hrubých. Ty se perou o místo k životu. Ty však vzplaň a hoř! Neboť vosk nemá moc odolat plameni a knot jednou zažehlý věčně hoří v Boží komnatě. Takto vnutíš světu svou lásku bez násilí. A shoří vosk, shoří otisky. Avšak ty se uskutečníš jako plamen.

Tajemný budeš světu, proto ti neporozumí, neboť jej stravuješ a on pod tebou taje. Zjevný budeš Bohu, Otci tvého plamene. Proto tě bude tvůj Stvořitel milovat, žes' více než vosk – žes' plamen.

<https://selah.cz/uvahy/co-je-uvnitř-cloveka/>